

fremfat af den sidste ærede Taler, at denne Bevilling til Geværer, der vistnok er en Nødvendighed — idetmindste erkjender jeg den ogsaa for at være det —, skulde have en saadan Forudsætning som den, at vi gif faretruende Eventualiteter imøde. Det er vist en almindelig Erkjendelse, saaledes som den ogsaa blev udtalt af den høitærede Krigsminister, at de Haandvaaben, der hidtil have været brugte i Krigen, ikke have kunnet tilfredsstille i vort Land ligesaalet som i andre, hvor man derfor forbereder sig paa at gjøre nye Anskaffelser, forsaavidt man ikke aldeles afsvæbner. Derefter anseer jeg det for aldeles nødvendigt at scribe til en sliq Bevilling af Geværer som den foreslaaede, men uden at jeg deri kan lægge nogen Forudsætning om visse politiske Synsmaader, der skulde tilskynde os dertil.

N. P. Hansen: Jeg skal tillade mig at bemærke, at hvilken Synsmaade man end har, er det dog saaledes, at der ved den nhere Tids Opfindsomhed er fremkaldt et Vendepunkt med Hensyn til den hele Forsvars- og Bæningstilstand, og det i en saadan Grad, at næsten alle hidtil brugelige Vaaben nu maae kastes tilside som næsten cæssetet Gods og maae vige for de nye Systemforandringer. Disse Systemforandringer ere saa gennemgribende, at de kræve Offre i det Større; men det er paa den anden Side ogsaa Offre, som man erkjender at være nødvendige, og derfor seer man ogsaa, at næsten hele Europa hastar med at bringe de Offre, som disse nye Systemforandringer kræve. Det Bevillingsforslag, som her idag foreligger til Votering, vil, naar det bliver ophøiet til Lov, bevirke, at det lille Danmark maa bringe et stort Offer strax, og det er jo indlysende, at det ikke kan blive derved, men at denne Bevilling vil drage flere efter sig for en længere Tid. Jeg er derfor overbevist om, at dette ærede Thing ikke gaar letfindigt til denne Votering. Der er nemlig Hensyn at tage for det lille Danmark, som maastee ikke have gjort sig gjældende hos de andre europæiske Stater. Naar man har overveiet de store Betænkeligheder, som her kunne opstaae saavel hos Representationen som hos

Folket, der staaer bagved, er jeg imidlertid overbevist om, at man maa komme til det endelige Resultat, — og det er det Samme, som har gjort sig gjældende i hele Europa —, at vi dog, saalænge vi bevare Troen paa os selv, Troen paa en Fremtid og Tanken om at ville bidrage, hvad vi formaae, til vort Selvforsvar, saa længe maae følge den øvrige Verden i Udviklingen af Vaabensystemerne. Naar vi, der nu maae betragte os selv maastee som et af de mindste europæiske Folk, saa tilmed ville staae som det fletteste bekvæmede, slyndt vi dog ville bringe alle andre Offre til Opretholdelsen af den militaire Aand her i Landet og dog undbrage os de Offre, som de nødvendige Vaaben maatte kræve, saa vilde vi jo begaae en Daarstab, der maastee vilde være enestaaende. Jeg tillader mig derfor at udtale dette som et Udtryk af den Stemning, jeg troer er tilstede overalt i det lille Danmark, selv i den almindelige Almueklasse, at, hvor haardt vi end ere medtagne i finantiel Henseende, maae vi dog bære de Offre, som her kræves, for at man, naar man forlanger af Landets Børn, at de under visse Eventualiteter skulle træde frem til Forsvar for det lille Danmark, kan give dem saadanne Vaaben ihænde, at de saavidt muligt kunne maale sig med deres Modstandere. — Med Hensyn til de forskellige Systemer, som nu ere kjendte, og hvis Resultater vi jo have haft Leilighed til at tage i Diesyn, — og det er udtalt af den høitærede Krigsminister, at vi med Hensyn til Modeller ere meget rigeligt forshuede i Forhold til andre europæiske Stater —, kan jeg ikke tilbageholde at udtale min Tilfredshed med det Vaaben, som her er fremdraget og valgt iblandt den store Masse Modeller, som er bleven prøvet. Det er vel saa, at der er mange forskellige Constructioner, mange Systemer, som ifølge deres Mechanisme kunne stille sig som fordeelagtigere, men, saavidt jeg, efter det ringe Kjendskab, jeg har til saadanne Sager, har kunnet sætte mig ind i Spørgsmaalet, er jeg dog kommet til den Overbeviisning, at man med Hensyn til Balget af Model har truffet det Rette. Det er nemlig saa, at et Prøveexemplar vel ved Prøven og ved de Experimenter, man gjør med det, kan vise sig at være helbigt, medens